

ת"פ 45120/05/15 - מדינת ישראל נגד אליעזר שמאיילוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45120-05-15 מדינת ישראל נ' שמאיילוב(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

המאשימה

נגד

אליעזר שמאיילוב ע"י עו"ד ארנון איתן

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של פציעה. ואלו עובדות הכרעת הדין:

ביום 17.5.15, בסמוך לשעה 2:00, היה הנאשם בדרכו לדירתו בשכונת בית ישראל. בדרכו נתקל בקבוצת נערים אשר בילו במקום. הנערים התגרו בנאשם וזה נגרר אחריהם, והתגלעה במקום מריבה.

במהלך הארוע, החזיק הנאשם בידו את מפתח דלת ביתו בין האצבעות השניה והשלישית (האצבע והאמה) וצידו החד פונה קדימה. תוך כדי חילופי הדברים עם הנערים, הכה הנאשם אחד מהם, ד"ז, קטין כבן 15, במכת אגרוף בראשו. המפתח שהיה בידו של הנאשם פגע בפניו של הקטין וגרם לו לחתך עמוק מעל עינו הימנית, אשר הצריך תפירה. בעת שהעיד הקטין לפני, ניכרה הצלקת על פניו.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירת פציעה.

להשלמת התמונה אוסיף, כי בכתב האישום נטען, כי הנאשם תקף את הקטין ללא כל סיבה, כשהוא מזוין בסכין. הנאשם הודה בעיקרו של הארוע, אך לדבריו לא היה בידו סכין אלא מפתח וקודם לארוע הנערים התגרו בו. לאחר שמיעת העדויות, העדפתי באופן ברור את גרסתו של הנאשם על פני גרסת עדי התביעה, והכרעת הדין תואמת, בעיקרו של דבר, את גרסת הנאשם.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת מעשי הנאשם, הפגיעה הקשה במתלונן הקטין ועברו המכביד של הנאשם. לאור אלה, ביקש להשית על הנאשם עונש של שנתיים מאסר ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם שם דגש על כך שהנאשם לא יזם את הארוע, ועל כך שלמעשה קיבל אחריות למעשיו והודה בחלקו. לאור אלה, ביקש להסתפק בימי מעצרו.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הכה באגרופו קטין כבן 15, כאשר בידו מפתח חד, וגרם לו לפציעה משמעותית מעל עינו. הדבר היה לאחר שקבוצת נערים, בה היה הקטין, התגרתה בנאשם ונכנסה עימו למריבה.

בקביעת מתחם העונש ההולם את הארוע, יש להביא בחשבון את עובדותיו הלא שגרתיות:

מצד אחד, הארוע החל בהתגרות של הנערים בנאשם, אשר עמד יחיד מול קבוצה. ניתן להניח, כי אלמלא היו הנערים מתגרים בנאשם, הארוע כולו היה נחסך. כמו כן, לא עולה מן הראיות כי הנאשם הוציא את המפתח במיוחד על מנת לעשות בו שימוש חובלני, וניתן - לפחות מחמת הספק - לקבל את גרסת הנאשם גם בנקודה זו, כי המפתח ממילא היה בידו משום שהתכוון לפתוח בו את דלת ביתו.

מנגד, הנאשם אדם בוגר, ולא היה אמור להגרר אחרי נערים, אשר גילם הממוצע שליש מגילו. כמו כן, הארוע גרם לפגיעה ממשית בקטין, ויכול היה להסתיים באופן קשה בהרבה, לו היה אגרופו של הנאשם פוגע מילימטרים ספורים נמוך יותר, בעינו של המתלונן.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את הארוע נע בין מאסר קצר ועד שנת מאסר בפועל.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירה

הנאשם יליד 1970. רווק. לחובתו הרשעות קודמות רבות בגין נדון למספר מאסרים, המצטברים לשנים לא מעטות:

בשנת 1993 נדון לשנתיים מאסר בגין עבירת מין וכן לארבעה חודשי מאסר בגין עבירת איומים.

בשנת 1998 נדון למאסר בגין עבירת סמים וכן למאסר מותנה בגין החזקת סכין.

בשנת 2000 נדון למאסר בגין עבירות סמים, אלימות והחזקת סכין.

בשנת 2002 נדון לתשעה חודשי מאסר בגין עבירות אלימות ורכוש.

בשנת 2005 נדון לשנתיים וחצי מאסר בגין מספר רב של עבירות אלימות, סמים והחזקת סכין.

בשנת 2010 נדון ל 20 חודשי מאסר בגין עבירות מין ואלימות וכן למאסר מותנה של שנה.

ביום 7.5.14 הורשע הנאשם בעבירות אלימות והמאסר המותנה שהוטל עליו בשנת 2010 הוארך בשנה.

כמו כן הנאשם הורשע לאורך השנים בעבירות אלימות וסמים נוספות, בגין נדון למאסרים מותנים, אשר חלק ניכר מהם הופעל.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו. אמנם בתיק נשמעו הוכחות ונתנה הכרעת דין מנומקת, אך לאחר שמיעת העדויות קיבלתי את עיקר גרסתו של הנאשם ועל כן יש לראותו כמי שהודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה.

עמוד 2

מנגד, עברו המכביד של הנאשם מלמד, כי אלימות ופגיעה בגופם ורכושם של אחרים היא דרך חייו, והארוע בו הורשע אופייני לו ולדרכו, ואינו מהווה מעידה או חריגה.

עוד זקפתי לחובת הנאשם את העובדה שמאסרים רבים אשר הושתו עליו לא הרחיקו אותו מדרכו ולא היה בהם להרתיעו, פעם אחר פעם, מלבצע עבירות. הדברים מקבלים משנה תוקף מן העובדה שהנאשם עבר את העבירה בה הורשע רק עשרה ימים לאחר שפקע מאסר מותנה שלחובתו, אשר הוארך שנה קודם לכן. נתון זה מדגיש את כשלון ההרתעה בעניינו של הנאשם.

סיכומי של דבר הוא, כי הנתון היחיד העומד לזכות הנאשם הוא הודאתו במיוחס לו, ורק מטעם זה אינני משית עליו את הרף העליון של מתחם העונש ההולם, אלא עונש קל מכך.

בנסיבותיו של המקרה, ובין היתר לאור דחיית גרסתו של המתלונן, ובשים לב לאורך המאסר אותו ירצה הנאשם, נמנעתי מלהשית עליו פיצויים.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה חודשי מאסר בפועל, אשר מנינם מיום המעצר, 17.5.15.
- ב. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירה שיש בה יסוד של אלימות תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ו, 08 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.